

edu magazin

CJELOVIT PRISTUP OBITELJIMA I POJEDINCIMA

Preuzmi radni list

"Jesenska potraga"

Osvrt na roman

"Kamo idemo tata?"

PROJEKT HRVATSKA VOLONTIRA

Mali volonteri u OŠ "Slatine"

foto: privatna arhiva čitateljice B. N.

“Najbolji trenutak za posaditi stablo bio je prije 20 godina. Sljedeći najbolji je sad.”

kineska poslovice

RIJEČ UREDNIŠTVA

Dragi čitatelji,

broj započinjemo dobrodošlicom pridruženim autoricama: Aniti Radičev, Sandri Moslavac, Silviji Kaderžabek i Ranki Turkalj.

S. Moslavac osvještava s tekstom "Zajedničko vrijeme za igru, stvaralaštvo i učenje", a Jasmina Cerovec nudi konkretan materijal za poučnu i zanimljivu jesensku igru.

Da "Odmori se, zaslužio/la si" ne treba ostati samo na izreci podsjeća Anita Radičev. O važnosti kazališta u dječjem odgoju piše s. Monika Maslač. Centar Klubko predstavlja supervizijsku grupu za odgojitelje. Silvija Kaderžabek podsjeća na važne elemente roditeljstva u tekstu "Samopouzdanost djeteta u modernom roditeljstvu". U nastavku Nataša Maček ohrabruje na obostrano uvažavajuće suradničko ophođenje roditelja i odgojitelja. Donosimo 1. dio "Kritičkog osvrta odgojiteljice na roman "Kamo idemo tata?", Ranke Turkalj.

Nataša Trebotić izvještava o projektu Volontiraj Hrvatska - Mali volonteri u osnovnoj školi "Slatine". Možete poslušati audio problemsku priču za djecu "Dječak Hrabri pripremao se za prespavanje u bolnici" autorice Tee Resanović.

KONTAKT

urednistvo.edumagazin@gmail.com

MJESEČNI MAGAZIN

Sljedeći broj izlazi u prosincu 2023.

VIŠE O SVIM AUTORIMA UNUTAR MAGAZINA
MOŽEŠ SAZNATI [OVDJE](#)

edumagazin 7

UREDнице

Mia Žilić

Tea Resanović

Od malena
MIA ŽILIĆ

4

uredništvo

DOBRODOŠLE

Pridružene autorice -
zaviri tko su

6

SANDRA MOSLAVAC

Zajedničko vrijeme za
igru, stvaralaštvo i učenje

odgojno-obrazovno

JASMINA CEROVEC

12

idemo u jesensko istraživanje
s djecom![@jasmina_cerovec](#)

14

ANITA RADIČEV

"Odmori se,
zaslužio/la si"

18

MONIKA MASLAČ

S djetetom u kazalište?

[@s.monika_smi](#)

22

KLUBKO

Supervizijska grupa za
odgojitelje[@klubko_hr](#)

24

SILVIJA KADERŽABEK

Samopouzdana dijete u modernom roditeljstvu

28

NATAŠA MAČEK

Suradnja s roditeljima
- istina ili mit

[@odgoj_u_pozitivi](#)

A MATTER OF PERSPECTIVE

32

RANKA TURKALJ

Kritički osvrt odgojiteljice na roman "Kamo idemo tata?" (I. Dio)

36

NATAŠA TREBOTIĆ

Mali volonteri u osnovnoj školi "slatine"

[@KreativnaPedagoginja](#)

38

TEA RESANOVIĆ

Audio problemska priča za djecu "Dječak Hrabri pripremao se za prespavanje u bolnici"

[@tea_edulist](#)

DOBRODOŠLE

Anita Radičev

Sandra Moslavac

Silvija Kaderžabek

Ranka Turkalj

Pridružene autorice za eduMagazin
od rujna 2023. doprinosit će i već
doprinose svojom stručnošću,
autentičnošću, motiviranošću i
inspirativnim djelovanjem na
okolinu!

**Više
o autoricama
saznaj klikom
na fotografiju.**

ZAJEDNIČKO VRIJEME ZA IGRU, UČENJE I STVARALAŠTVO

Autorica: Sandra Moslavac
mag.praesc.educ.

voditeljica radionica za roditelje
"Rastimo zajedno"

Dijete i igra

Igra je djetetova primarna, najprimjerenija aktivnost za rast, razvoj i učenje. Dijete se upravo kroz igru razvija na spoznajno-kognitivnom, govorno-jezičnom, motoričkom i stvaralačkom području.

Konvencija o pravima djeteta naglašava pravo djeteta na igru i slobodno vrijeme.

Pravo na igru jedno je od razvojnih i temeljnih prava djeteta, a svi mi odrasli trebali bismo podržavati odgoj i obrazovanje svakog pojedinog djeteta temeljeno na načelu najboljeg interesa djeteta.

Obiteljski kontekst nemjerljiv je s bilo kojim drugim institucionalnim oblikom brige i skrbi o djeci kako predškolske tako i školske dobi. Dijete najviše pozitivnih utjecaja treba ostvariti unutar obiteljskog okruženja i u interakciji s članovima šire i uže obitelji.

Stigla nam je jesen, bogata bojama i raznovrsnim plodovima.

Pa kako najbolje iskoristiti vrijeme, a ujedno se i dobro zabaviti?

Često nailazimo na izjavu kako je zajedničko vrijeme roditelja i djece bitno, ali i pitanje "Što raditi?".

Djeca uživaju provoditi vrijeme sa svojim roditeljima u zajedničkim aktivnostima i igri, a upravo su im roditelji najveći uzor i model pri formiranju vlastite osobnosti, navika, ponašanja.

Pa evo ideja za konkretne posjete, aktivnosti, igre..

Iskoristite dan i krenite s djetetom u šetnju - park, livada, obala, šuma, vrt. Ponesite fotoaparata i fotografirajte, svi. Snimite oobe koje su bile u šetnji, što ste radili, vidjeli. Tijekom šetnje sakupljajte lišće, cvijeće i biljke, kamenčiće, školjke, grančice, koru drveta, mahovinu, prirodne i plodove.

Kod kuće razvrstajte sakupljeno u kutije, košarice, na tanjuriće. Lakše ćete se snalaziti i bit će vam preglednije s čime raspolazete.

Sakupljeno cvijeće i biljke, te lišće stavite prešati, a djetetu objasnite i pokažite cjeloviti postupak. **Nakon prešanja izradite svoj mali herbarij.** Uz pomoć računala i enciklopedija, časopisa i u knjižnici prikupite dodatne podatke o biljkama (naziv, opis, ljekovitost, upotreba, rasprostranjenost). Izradite fotografije biljaka napravljene u prirodnim staništima, te ispišite potrebne podatke. Kada god poželite možete razgledavati izrađeni herbarij, nadopunjavati ga novim biljkama i materijalima, što će sigurno biti korisno sredstvo vašem djetetu za učenje i razvoj pamćenja, obogaćivanje spoznaja.

“Djeca su sjajni imitatori. Zato im dajte nešto sjajno za oponašanje.”

Nepoznati autor

Od prešanoga cvijeća, a vrtovi su u ranu jesen bogati najrazličitijim cvijećem, mahovinom, lišćem i ostalim prirodninama od kojih **možete izrađivati unikatne kreacije i slike.** Od kartona izrežite okvir za sliku, a svoju kreaciju lijepite napodlogu u boji ili reciklirani papir. Okvir možete po želji dodatno ukrasiti, obojati, ispisati i sl. Ovo ujedno može bit i poklon nekome za rođendan, uspomenu.

Prikupite sjemenke cvjetova u vrtu i napravite vlastitu “banku sjemena”. Na proljeće ćete imati sjemenke za uzgoj vlastitih biljaka i sadnica cvijeća. Dijete kroz ove aktivnosti razvija ekološku svijest, te uči o održivom razvoju.

Prikupljene i sortirane kamenčiće, školjke, plodove možete s djetetom koristiti za razvoj predmatematičkih vještina.

Brojanje, klasifikacija po različitim kriterijima, vaganje, pridruživanje određene količine simbolu broja...sve su to aktivnosti u kojima dijete

na zabavan način i kroz igru uči, razmišlja i stvara pretpostavke za uspješno savladavanje gradiva u školi. Spomenuli smo da fotografije nastale na zajedničkim izletima, izradite. Koristite ih kasnije za razgledavanje, prepričavanje i poticanje govorno-jezičnog razvoja djeteta, za razvoj pamćenja. Fotografije s različitih mjesta možete koristiti tako da djetetu zadate zadatak da ih razvrsta po temama (šuma, livada, vrt..), te da ih posloži logičkim slijedom od početka posjete do samoga kraja. Razgovarajte s djetetom i komentirajte tijekom igre, što vidi, čega se sjeća.

Prešano lišće iskoristite za klasifikaciju po kriteriju boje, oblika, veličine. Možete plastificirati po dva ista lista od pojedine vrste drveća ili biljaka, te ih koristiti za uparivanje i igru memory.

Nemojte izbjegavati posjetiti npr. vrt ili šumu po kiši. Uzmite čizmice i kabanice. Zsigurno ćete imati jedinstven doživljaj zvukova, te drugačiji vizualni doživljaj nego tijekom sunčanoga dana.

Tijekom boravka u prirodi iskoristite vrijeme da zastanete i oslušujete što čujete. Možete i snimiti zvukove pa ih kasnije preslušavati - zvuk valova, šuštanje lišća, pjev ptica, hodanje po suhom lišću ili kamenčićima, rominjanje kiše. Kasnije puštajte djetetu snimke, te podržavajte razvoj pažnje, sluha i koncentracije.

Sakupljeno lišće i cvijeće iskoristite u likovnim aktivnostima: slikajte, pravite otiske, ocrtavajte i bojajte iscrtano, ispunite iscrtane konture kolaž papirom, kombinirajte s drugim materijalima, koristite prilikom izrade recikliranog papira, otiskujte u glinamolu i dr.

Uživajte u zajedničkim aktivnostima i igri! :)

“Dijete ili odrasla osoba u igri mogu biti kreativni i koristiti cijelu osobnost, a samo u kreativnosti pojedinac otkriva sebe.”

Donald Winnicot

*“Opažam da je
jesen više
godišnje doba duše,
nego prirode.”*

Friedrich Nietzsche

IDEMO U JESENSKO ISTRAŽIVANJE S DJECOM!

Autorica: Jasmina Cerovec
mag.praesc.educ.

Baby signs odgojiteljica
Odgojiteljica u eng. programu
@jasmina_cerovec

Jesen nam je već stigla, a njezine znakove možemo pronaći u prirodi!

Pa, uzmimo povećalo, olovku, košaru i radni listić koji vam donosim ovaj mjesec!

Djeca su prirodni istraživači i ovakvo istraživanje u prirodi mogli bi jako voljeti! Posebice ako ćete istraživati u šumi!

Dijete će tražiti znakove prirode, kada ih nađe staviti kvačicu na predviđeno mjesto na radnom listiću i ako može, pronađeno staviti u košaru za daljnje jesenske aktivnosti kod kuće!

Uživajte u kvalitetno provedenom zajedničkom vremenu!

Preuzimanje radnog listića za jesensku potragu na klik!

PREUZMI RADNI LIST

“ODMORI SE, ZASLUŽIO/LA SI”

Autorica: Anita Radičev
mag. logoped
NLP praktičar

Odmor je u roditeljstvu nešto što vrlo često poželimo i što nam ponekada jako nedostaje.

Kada kažem odmor, ne mislim samo na kvalitetno vrijeme provedeno s partnerom, nego mislim na potpunu samoću, mir i tišinu koja će nam dati mogućnost da čujemo sebe, svoje tijelo i oslušujemo svoj unutarnji glas.

U svakodnevnom doticaju s mnoštvom ljudi, pogotovo uz elektroničke uređaje i društvene mreže, mnoge osobe koje pratimo kako bismo o roditeljstvu naučili više, pronašli nove ideje za situacije u kojima se svakodnevno nalazimo s djecom, kako bismo postigli bolje odgojne „rezultate“ često izgubimo sami sebe, svoj fokus i svoj unutarnji mir. Ako smo to uopće u mogućnosti osvijestiti i spoznati.

Zašto je to tako?

Previše je svega. Živimo u obilju. Gdje god se okrenemo možemo naći i hranu i piće, što god tražeći utipkamo u Google pronaći ćemo, toliko toga nam je dostupno.

No, kao što dajemo svoje vrijeme i energiju za mnoge već navedene stvari, ljude i aktivnosti, u redu je i prijeko potrebno odvojiti vrijeme za sebe.

Često zaboravimo pa kavu s prijateljicama i pivu s dečkima nazivamo vremenom za sebe. U nekom segmentu i to je naravno neki ispušni ventil i opuštanje.

Ali, premalo vremena uzimamo za bivanje sami sa sobom.

Premalo vremena i fokusa ulažemo u vlastitu introspekciju. Tako se moguće lako prepustiti letargiji ili brzini života i živjeti život na autopilotu, to do liste ispunjavati kvačicama, a izgubiti sebe.

Da ne bismo izgubili sebe, možemo:

- poslušati što je to što naše tijelo govori i kakve nam signale šalje? Pokušava li nam reći da usporimo malo ili da mu je previše tereta te da treba predah?
- možemo sjesti par minuta, fokusirano disati i oslušivati ritam srca kako bismo mogli osjetiti je li puls prebrz i trebamo li

usporiti svakodnevnu
jurnjavu kroz život?

- **možemo oslušivati svoj dah i shvatiti da zaista plitko dišemo i sjetiti se da je dah život** te da nam nedostatak kisika u tijelu usporava tijelo koje onda funkcionira s manje energije - a nama se baš jako žuri i imamo gomilu obaveza i ne razumijemo zašto smo tako nekako spori i tromi sami sebi?
- **možemo osvijestiti da je miran razgovor s partnerom, razmjena iskustava i dnevnih informacija kao i jedan prisutan, čvrst zagrljaj** nešto što nas podsjeća da smo oboje kao partneri u braku i roditeljstvu te da možemo jedno drugome biti podrška i potpora kao i da kvaliteta našeg odnosa utječe na obitelj u cijelosti.

I sama sam roditelj i znam kakav je ritam roditeljstva.

Vidim i ritam života kako žuri i žuri ispred mene.

I nekada me ponese ta brzina, ali zahvaljujući višegodišnjem osobnom razvoju uviđam važnost odmora. I pauze.

Od svih i svega, na način na koji mi je ta pauza u nekom trenutku dostupna ili na način koji meni u određenom trenutku treba.

Ako sami sebi ne dozvolimo odmor, riskiramo nepotrebne partnerske i roditeljske nesuglasice s djecom.

A ovdje smo upravo zbog njih, zar ne?

Želim vam više svjesnosti i prisutnosti u svemu što radite, a posebno u partnerskom odnosu i odnosima s djecom.

*“Sreća je
nađena u
činjenju,
ne u
posjedovanju.”*

Napoleon Hill

S DJETETOM U KAZALIŠTE?

Autorica: s. Monika Maslač

[@s.monika_smi](#)

Jedno od često postavljanih pitanja u krugu roditelja djece predškolske dobi je

“Trebamo li dijete voditi u kazalište?”.

Postoje roditelji koji djecu redovito vode u kazalište i apsolutni su zagovornici kulturnog uzdizanja tog tipa već od najranije dobi, ali naravno, postoje i roditelji koji svoju djecu ne vode u kazalište i ne smatraju ga bitnim za razvoj djeteta.

Roditelji koji svoju djecu već od najranije dobi vode u kazalište, smatraju ga jednom vrstom obrazovanja svoje djece. Dijete u kazalištu uči.

Uči od onih bazičnih stvari; čekanja u redu, sjedenja na stolici, aktivnog slušanja, pozornog praćenja pa do komunikacije s glumcem, empatije, povezivanja, razumijevanja i mnogih drugih stvari kojima ih konkretna priča predstave može naučiti. Djetetu se pričom koja je prilagođena njegovoj dobi može približiti apsolutno svaka tema.

Kazališne predstave rađene su sa puno znanja i mnogo truda kako bi djetetu bile od velike koristi te utjecale na

dječji razvoj i poglede na svijet, strahove, prijatelje, obitelj i mnoge druge stvari sa kojima se dijete susreće. Djeca odlaskom u kazalište dobivaju jako puno, od pozitivnog iskustva do informacija i znanja koje dijete jako teško može dobiti na isti način na koji to dobiva od kazališne predstave.

S druge strane stoje roditelji koji u kazalištu i kazališnim predstavama ne vide ništa pozitivno i potrebno za njihovo dijete. Kazalište smatraju mjestom na kojem dijete ne uči, nego se zabavlja i od toga nema koristi. **Misle da su predstave preteške ili prelagane za njihovo dijete tj. da nisu primjerene.**

Misle da dijete nepotrebno mora mirno sjediti i to mu stvara nelagodu. Isto tako smatraju da kazališne predstave nisu za djecu već samo za odrasle. **Roditelji koji djecu ne vode u kazalište najčešće ni sami ne uživaju u kazališnim predstavama pa smatraju da ni dijete neće uživati.** Jedna od odbojnosti roditelja prema kazalištu je ako kazališna predstava nema dramski jezik primjeren dobi djeteta i ne uvažava razvojnu psihologiju i kontekste u kojima djeca odrastaju.

Uz sve pozitivne i negativne aspekte kazališne predstave, ona je jedan od nezamjenjivih medija koji djetetu daje nezaboravno iskustvo i znanje. Svako bi dijete trebalo posjećivati kazalište i gledati predstave primjerene svojoj dobi. Stvar je na nama, hoćemo li za svoje dijete odabrati kvalitetnu kazališnu predstavu koja je zadovoljila sve uvjete koje dječja kazališna predstava treba imati te koja je poticajna za dječji razvoj i obrazovanje. Potrebno je da sami naučimo prepoznati što je dobro i potrebno, a što nije.

Izvori fotografija: Canva i Pixabay

*“Djeci je kazalište
potrebno i ako im
ga uskraćujemo,
venut će iznutra, a
da to ni ne
primijetimo.”*

*Philip Pullman,
Theatre – the True Key Stage*

PSIHOSOCIJALNA PODRŠKA
STRUČNJACIMA
POMAGAČKIH ZANIMANJA
SUPERVIZIJSKA GRUPA
odgojitelji

Centar Klubko, Ilica 131, Zagreb
26.10. - 14.12.2023.

www.klubko.hr

*edu*magazin

Od ove jeseni u Centru Klubko održavamo supervizijske susrete za stručnjake pomagačkih struka, a prva grupa koju otvaramo je grupa za odgojitelje.

Supervizijske grupe su oblik psihosocijalne podrške stručnjacima, a sudionici na susretima imaju priliku u društvu kolega (koji dolaze iz sličnih radnih okruženja, iste su ili slične profesije i radnog mjesta) proraditi sve vrste teškoća s kojima se na radnom mjestu susreću: bilo da se radi o radu s korisnicima (djeca, roditelji), međusobnoj suradnji kolega ili nečem trećem.

Supervizija je u mnogim zanimanjima standardiziran oblik podrške, a osim u pomagačkim zanimanjima, provodi se i u drugim profesijama, organizacijama i privatnom sektoru.

Cilj supervizijskih susreta je podrška i osnaživanje kroz prorađivanje teškoća i pronalazak načina rješavanja problema.

Osobitnost je podrška na dvije razine - kolega s bliskim iskustvima te stručnjaka koji vodi susrete.

Voditelji supervizijskih susreta su posebno školovani specijalisti supervizije koji su završili Poslijediplomski specijalistički studij iz supervizije u psihosocijalnom radu.

KADA?

26. 10. 2023. - 14. 12. 2023.

Više informacija saznaj na [LINKU](#).

Izvor: klubko.hr

SAMOPOUZDANO DIJETE U MODERNOM RODITELJSTVU

*Autorica: Silvija Kaderžabek
Montessori odgojiteljica*

ODGOJNO-OBRAZOVNO

Odgajamo li samopouzdanu djecu?

Odgajanje djece u današnje vrijeme nije nimalo lak zadatak. Okruženi tehnologijom, raznim očekivanjima modernog roditeljstva i željom odgajanja sretnog i samopouzdanog djeteta dolazi do kontraefekta u izgradnji mentalno snažne i sposobne djece za život. Veliki neprijatelj razvoju djetetove samostalnosti, pa samim time samopouzdanja, je prevelika briga roditelja.

Zamislimo samo kada bi svakodnevne stvari poput pripreme doručka, vožnje automobila ili obuvanja tenisica, netko radio umjesto nas. Svaki puta kada bismo pokušali određeni zadatak izvršiti ili naučiti, druga osoba uskače te to izvršava umjesto nas uz negativne izjave poput: „Pusti, ja ću to napraviti brže!“, „To se tako ne radi!“, „Ti to ne znaš!“, te mnoge druge slične rečenice. Kako bismo se osjećali?

Upravo tako se osjeća i dijete kada mu uskraćujemo situacije za učenje, usavršavanje i istraživanje svojih vještina.

Pomozi mi da to učinim sam

Djetetu treba pružiti pomoć samo kada mu je ona nužno potrebna, kada ju ono zatraži. Potrebno je pustiti djecu da sami shvate stvari. Tako stječu samopouzdanje, osjećaj sposobnosti i razna iskustva. Samopouzdanje je ono dijete koje dobro misli o sebi i vjeruje u sebe. Hoće li postati takvo uvelike ovisi o roditeljima i privrženosti koja se stvara od prvog dana rođenja.

Važno je pružiti djetetu toplinu i ljubav, sigurnost i oslonac. Pojedini roditelji u tome pretjeruju - štite svoje dijete, žele sve napraviti za njega, a ono nema samopouzdanja. Sasvim je sigurno da će mnogi reći da sve što rade u životu rade upravo za svoje dijete, brinu se za njega, pružaju mu sve što sami nisu imali, pomažu mu i vole ga. Kada pokušavaju činiti sve umjesto djeteta, roditelji djetetu šalju poruku da je ono nesposobno zauzeti se za sebe.

Djetetu treba pružiti slobodu, učiti ga samostalnosti i odgovornosti, pustiti ga da samo pokuša izvršiti zadatak prikladan njegovoj dobi pa čak i ako će pogriješiti. Kada dijete samostalno izvrši zadatak osjećat će se vrijedno i uspješno, a zbog povjerenja koje mu je roditelj ukazao pri samostalnom izvršavanju zadatka, osjećat će se voljeno i prihvaćeno.

Vrlo je važno već u najranijoj dobi djetetu pustiti samostalno donošenje odluka poput boje hlačica koje će odjenuti ili voća koje će taj dan pojesti. Dijete stječe osjećaj važnosti jer je donijelo odluku u granicama koje roditeljima odgovaraju. Dakako, prije takvog postupanja, potrebno je da roditelji sami sa sobom raščiste jesu li spremni poštovati djetetovu odluku.

Također, kod takvih odluka važno je postaviti jasne granice u odgoju i dosljedno ih se držati.

Kako bi dijete izgradilo pozitivno mišljenje o sebi, potrebno ga je pohvaliti za sitnice, ali i naučiti da ima pravo na pogrešku jer svi griješe. Važno je dijete naučiti kako se nositi s greškom te kako ju pokušati ispraviti. Primjerice, mnogi roditelji burno reaguju kada dijete slučajno prolije tanjur juhe, jer još stječe ispravno rukovanje priborom za jelo.

Roditelji svojim primjerom trebaju pokazati što je potrebno u tom trenutku napraviti i prisjetiti se kako se i njima ista situacija može dogoditi. Dijete treba naučiti kako se nositi s neuspjehom. Na taj će način dijete prihvatiti neuspjeh kao izazov koji će mu pomoći u izgradnji mentalno snažne i sposobne osobe za život.

Kao što Maria Montessori kaže: "Spremno služimo djeci, a to nije samo ponižavajuće, nego i opasno jer najčešće time gušimo njihovu korisnu, spontanu aktivnost. Skloni smo tretiranju djeteta kao lutke i ne pomišljamo da dijete koje nešto ne „radi“, ne može znati kako se to radi.

Priroda ga je obdarila tjelesnim sposobnostima da izvrši sve te zadatke i mentalnim sposobnima da nauči kako ih izvršiti. Naša je dužnost u svakom zadatku pomoći djetetu da ovlada korisnim vještinama i to u trenucima kada dijete zatraži pomoć. Tko ne zna da je poučavanje djeteta mnogo naporniji zadatak od samog obavljanja umjesto djeteta? Jer, to prvo je zadaća odgojitelja, a drugo je lagan i manje zahtjevan zadatak sluškinje."

Djeca ne trebaju savršene roditelje, već roditelje koji su poput svjetionika; roditelje koji im pružaju orijentir i koji s poštovanjem prihvaćaju svoju odgovornost u obitelji.

Literatura:

Juul, J. (2019.). Coaching za roditelje. Split. Harfa
Polk Lilliard, P i Lilliard Jessen, L. (2022.). Montessori od prvoga dana. Zagreb. Stilus

Izvor: Canva

SURADNJA S RODITELJIMA- ISTINA ILI MIT

ODGOJNO-OBRAZOVNO

Autorica: Nataša Maček
mag.praesc.educ.
@odgoj_u_pozitivi

IZ PERSPEKTIVE ODGOJITELJICE

Suvremeno roditeljstvo shvaća se kao proces, uloga i kao odnos u stalnoj promjeni i interakciji sa širim društvenim kontekstom pa je osobito važno da vrtić prepozna i odgovori na potrebe roditelja.

Pretpostavke za građenje i održavanje suradničkih / partnerskih odnosa su poštovanje, prihvaćanje različitosti, ohrabrivanje, podržavanje, aktivno slušanje i ostala ponašanja koja omogućavaju reciprocitet u razmjeni informacija u svezi s djetetom te primjereno i usklađeno odgojno-obrazovno djelovanje prema djetetu (roditelja i odgojitelja), a sve s ciljem djetetove dugoročne dobrobiti. (Nacionalni kurikulum za rani i predškolski odgoj i obrazovanje, 2015., 15).

NEKI OD NAČINA SURADNJE S RODITELJIMA SU:

- 1) roditeljski sastanci,
- 2) individualne konzultacije,
- 3) praćenje oglasne ploče za roditelje odnosno centra za roditelje,
- 4) praćenje web stranice vrtića,
- 5) boravak u odgojno-obrazovnoj skupini,
- 6) prisustvovanje tribinama, radionicama za roditelje...

Osim navedenih formalnih načina suradnje između vrtića, odgojitelja i odgojiteljica i roditelja, postoji niz malih stvari koje radimo, a čine veliki dio međusobne suradnje i odnosa. Jedan od takvih je svakodnevna komunikacija "na vratima".

Zašto je baš ta kratkotrajna interakcija toliko bitna da se od svih ostalih suradnji sada ovdje izdvaja?!

Važna je, osim što će roditelji i odgojitelji izmijeniti one bitne informacije o djetetu za taj dan, i zato što je to jedina interakcija kojoj dijete svakodnevno svjedoči. Svakodnevno promatra dvije odrasle osobe i način na koji se pozdravljaju i odnose jedan prema drugome. Prilikom tih susreta dijete promatra i uči, a kasnije u svojim odnosima imitira viđeno i naučeno. Stoga, budite oprezni tih nekoliko trenutaka, u to malo vrijeme možete djetetu dati osjećaj sigurnosti u mjesto i osobu s kojom ju ostavljate, osjećaj vrijednosti i pripadanja upravo toj skupini, osjećaj poštovanja prema odrasloj osobi, odgojitelju i roditelju.

U ovo vrijeme nemojte iznositi negativne informacije ili mišljenja o osobi s kojom razgovarate. Roditelji, ukoliko imate bilo što da vas smeta ili vam nije jasno što se dogodilo, **tih nekoliko trenutaka iskoristite kako biste dogovorili individualne konzultacije i razriješili sve nedoumice na primjeren način.** Nemojte vrijeme kojemu dijete svjedoči potrošiti na rasprave ili pokušaje odgonetanja tko je zapravo kome prvi uzeo gumicu, ili je li istina da odgojiteljica nije stigla staviti prljavu odjeću u vrećicu već je imala vremena staviti ju samo u ruksak. Sve to, ali i više od toga se mora i treba razgovarati bez prisustva djece.

Često dođe do šuma u komunikaciji, stoga je od izuzetne važnosti razgovarati smireno i u vrijeme koje je predviđeno za to (Slikoviti prikaz slijedi na kraju članka).

Neka dolazak u vrtić ili odlazak iz vrtića poprate lijepe riječi i zagrljaji, već s time se postiže suradnja i djetetov osjećaj sigurnosti u odrasle osobe s kojima je okružen.

Još jedan način međusobne suradnje su mišljenja koja se iznose o drugoj osobi pred djetetom.

Sve ono što mislite o drugoj osobi, a nema pozitivnu konotaciju zadržite za sebe dok se nalazite pred djetetom ili djecom.

Djetetu se u tim situacijama ruši ili "ljulja" slika o osobi o kojoj se govori, a s kojom dijete provodi većinu svoga dana.

Obje strane su tu kako bi dijete dobilo najbolje što može iz obiteljskog doma, ali i onog u vrtiću. Dijete je okruženo ljudima čiji je interes dobrobit djeteta, svaka situacija koja se dogodi ide iz namjere da u datom trenutku dijete od nje ima najviše koristi.

Teško je u kratkim interakcijama upoznati roditelje i odgojitelje, stoga bi obje strane trebale iskoristiti sve alate koji im se pružaju i razvijati suradnju, ne samo suradnju, već se i upoznati.

Odgojiteljima je bitno poznavati obiteljsku dinamiku kako bi što kvalitetnije vodili roditelje kroz odgoj i obrazovanje njihove djece, a roditeljima je lakše ostaviti djecu kod osobe koju poznaje malo dublje.

Isto ne znači da se trebaju roditelji i odgojitelji privatno družiti ili dijeliti informacije koje nadilaze odgoj i obrazovanje djece. Potrebno je postaviti granice i poštivati ih.

Potrebno je iskoristiti sve oblike profesionalne suradnje za uspostavljanje što kvalitetnijeg, dvosmjernog i otvorenog odnosa, sve u cilju što kvalitetnijeg odgoja i obrazovanja djece.

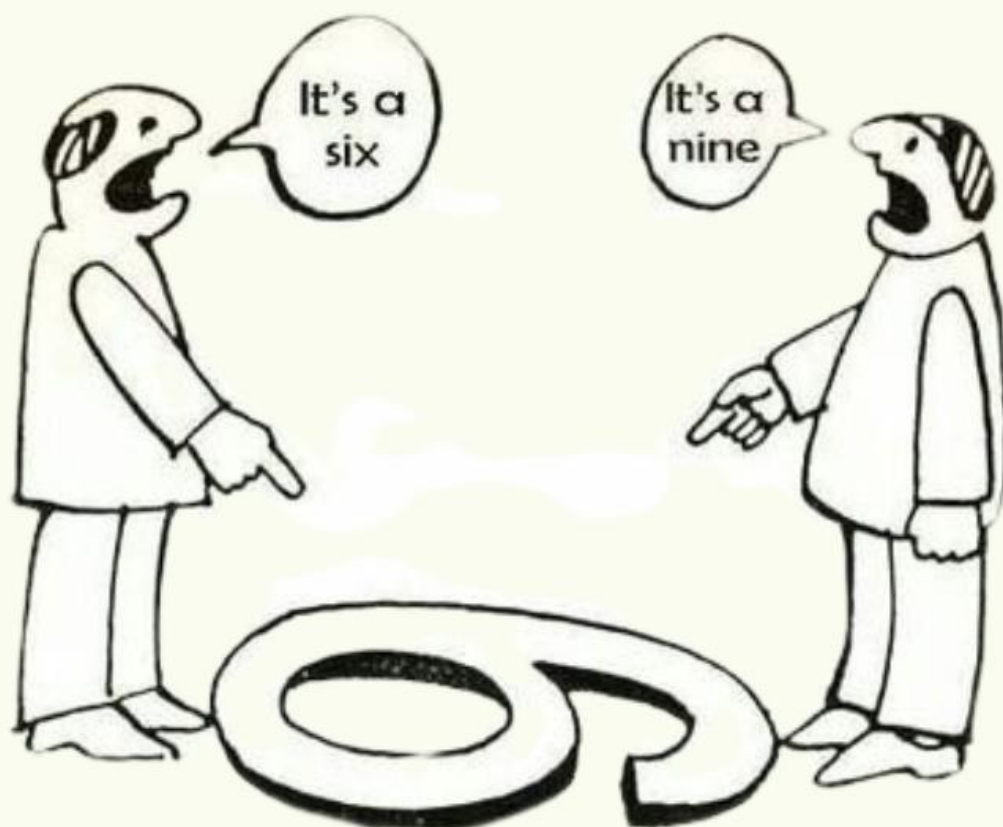
Današnje brzo mijenjajuće društvo i život, a samim time odgoj i pogled na odgoj iziskuje od odraslih da "udruže" snage i znanja te jedni drugima budu ruka podrške, a ne ruka prozivanja.

Povjerenje, tolerancija, objektivna razmjena informacija, zajedništvo te stalna težnja istom cilju bitni su uvjeti da bi odgojitelji i roditelji bili što usklađeniji, a time i uspješniji u odgoju i obrazovanju djece. Usklađenost odgojnih postupaka u obitelji i vrtiću otvara veće mogućnosti povoljnijem utjecaju na dijete, što će sukladno dječjim razvojnim mogućnostima potpomoći njegovom daljnjem odrastanju. Jednako tako, dobra suradnja za dijete ima posljedicu jačanja njegova osjećaja sigurnosti, vlastite vrijednosti u novoj sredini te porast broja korisnih reakcija i doživljaja kao rezultat razmjene znanja među odraslima (Pleša, H. 2018.).

Literatura:

1. <https://mzo.gov.hr/UserDocs/Images/dokumenti/Obrazovanje/Predskolski/Nacionalni%20kurikulum%20za%20rani%20i%20predskolski%20odgoj%20i%20obrazovanje%20NN%2005-2015.pdf>
2. <https://repozitorij.ufzg.unizg.hr/en/islandora/object/ufzg%3A840/datastream/PDF/view>

A MATTER OF PERSPECTIVE

Most problems won't exist if people understood the difference between argument and discussion.

ARGUMENT = Finding out WHO is right.

DISCUSSION = Finding out WHAT is right.

Izvor: <https://drvladimirdjuric.rs/2016/09/14/6-i-9/>

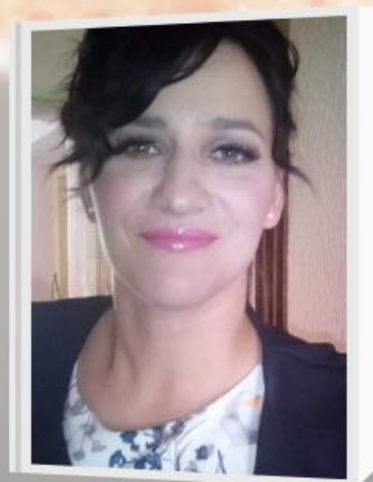
*“Jesen je drugo
proljeće u kojem
svaki list je cvijet.”*

Albert Camus

KRITIČKI OSVRT ODGOJITELJICE NA ROMAN “KAMO IDEMO TATA?”

(I. DIO)

*Autorica: Ranka Turkalj
mag. praesc. educ.*

Jean-Louis Fournier: Kamo idemo tata?

Ispovijest jednoga oca

Na dobrotvornoj gala-večeri, na kojoj su se prikupljala sredstva za školu za djecu s posebnim potrebama, otac jednog od učenika podijelio je sa prisutnima priču koju neće zaboraviti nitko tko je tada bio prisutan tom događaju.

Zahvalio je školi i njenom predanom osoblju te nastavio: „Ukoliko nije ometana vanjskim utjecajima, sve što priroda stvori je savršeno kreirano. Ali moj sin Siniša ne može naučiti sve one stvari koje mogu druga djeca. Nije u stanju razumjeti i napraviti sve ono što i njegovi vršnjaci. Gdje je tu prirodni poredak stvari, kada se radi o mom sinu?”

Svi prisutni su utihnuli. Otac je nastavio: „Vjerujem da se, kada tjelesno i mentalno invalidno dijete, poput mog Siniše, dođe na svijet, prilika za iskazivanje istinske ljudske prirode sama javi i pokaže, i to u vidu načina na koji drugi ljudi tretiraju to dijete.”

Siniša i njegov otac šetali su pored parka, gdje su neki dječaci, koje je Siniša inače poznavao, na terenu igrali nogomet. Siniša je upitao oca: „Što misliš, tata, da li bi me pustili da igram s njima?”

Sinišin otac je znao da većina dječaka ne bi željela da netko kao Siniša igra u njihovoj ekipi, ali je isto tako vrlo dobro znao koliko bi njegovom sinu značilo da mu dozvole da zaigra, i koliko bi mu to samo dalo toliko potrebni osjećaj pripadnosti i samopouzdanja, uvjerenje da ga društvo prihvaća unatoč njegovom invaliditetu.

Sinišin otac je prišao jednom od dječaka pored *aut-linije* i upitao (ne očekujući previše) bi li i Siniša mogao zaigrati s njima.

Dječak se u nevjerici okrenuo prema igralištu i rekao:

„Znate što, gospodine, mi gubimo sa 4 : 1, a bliži se i kraj drugog poluvremena. Pa, ..., može, nek igra za našu ekipu, pokušat ćemo ga postaviti na poziciju lijevog beka.”

Siniša se malo namučio hodajući do ekipe, ali je sa širokim osmijehom obukao dres svog tima. Otac ga je ozaren gledao s majušnom suzom u oku i osjećajem rastuće topline u grudima.

Dječaci su mogli jasno vidjeti i osjetiti sreću ovog čovjeka, ganutog oca koji radosno gleda kako je njegov sin primljen u njihov tim.

Pri kraju utakmice Sinišina ekipa je dala gol iz jedne brze kontre, ali je još uvijek gubila s dva gola razlike. Siniša je pokrivao lijevu stranu terena. Iako nikakve akcije tuda nisu išle, on je očito bio u euforičnom raspoloženju jer je dobio priliku DA BUDE u igri, na travnatom tepihu; razvukao je osmijeh od uha do uha, dok mu je otac mahao sa tribine.

U samoj završnici Sinišina ekipa je opet postigla gol, dakle, gubila je samo s 4 : 3 ! Sada, s jednim golom u minusu, smiješila im se prilika za eventualno izjednačenje u dodatnom vremenu od 5 minuta. I zaista, dosuđen je penal za Sinišin tim i dječaci su se dogovarali tko će ga izvesti.

Netko je imao ideju da puca Siniša, ali uz veliki rizik da izgube utakmicu!? Na opće iznenađenje - Siniši su ipak dali loptu! Svi su znali da je to bila nemoguća misija, jer Siniša nije ni znao ni mogao ni pravilno šutirati, a kamo li da pogodi okvir gola i da prevari golmana.

Ipak, kad je Siniša stao iza lopte, protivnički golman je, shvativši da Sinišina ekipa svjesno riskira poraz radi tog jednog jedinstvenog trenutka u Sinišinom životu, odlučio baciti se na pogrešnu stranu kako bi lopta ipak ušla u mrežu...

Siniša je uzeo zalet, zamahnuo i...traljavo zakvačio loptu, koja je polako krenula ka suprotnoj stativi. Utakmica bi u ovom trenutku bila praktično riješena, jer je lopta bila spora i većina protivničkih igrača bi je mogla sustići.

Međutim, i oni su se kretali sasvim lagano, pa svi gledaoci povikaše: „Siniša, Siniša, trči za njom, Siniša, trči, stigni je, stigni!!! Trči, trči, i pukni je u mrežu!!!“ Nikada prije u svom životu Siniša nije toliko brzo trčao.

Uspio je, jedva, stići do nje prije nego je završila u *gol-autu*. Doteturio se i širom otvorenih očiju, zadihan, upitnog pogleda, zastao da vidi što će dalje.

Svi povikaše: „Šutni je, šutni je u gol!!!“ Uhvativši dah, Siniša je vidno potresen, naprežući zadnje snage, kao u nekom deliriju, nekako umirio loptu, zahvatio je unutrašnjom stranom stopala i...i smjestio je u mrežu!!! Muk,...,a onda provala ... prasak - svi skočiše: 'Siniša, Siniša, bravo, Siniša!!!' Zajapurenom i preneraženom Siniši priskočiše svi suigrači, grleći ga, ljubeći ga i slaveći ga kao heroja koji je spasio svoj tim od poraza.

„Tog dana...“, završavajući svoju priču s drhtajem u glasu potreseni otac, dok su mu suze kotrljale niz lice, „...dječaci obiju ekipa donijeli su komadić prave ljubavi i humanosti u ovaj svijet.“

Siniša nije preživio do slijedećeg ljeta. Umro je još iste zime, nikada ne zaboravivši da je bio heroj, da je zbog toga njegov otac bio presretan i pamteći kako je svog malog heroja dočekala oduševljena majka, grlivši ga i plačući od sreće!

Što me je potaklo na kritičko razmatranje ove knjige?

Kao odgojiteljicu - sve veća uključenost djece s posebnim potrebama u odgojnim skupinama.

Osim te činjenice, počela sam razmišljati o tome kako zaista žive ta djeca, a još više kakva im je kvaliteta života i kakve uvjete im pružamo u sklopu institucionalnog odgoja, ali i u svakodnevnom životu.

Svakako, počela sam misliti o tome kako je roditeljima u društvu koje, čini mi se, ipak još uvijek "osuđuje" ili još gore "sažalijeva" te "jadne" ljude i djecu...

Mijenjajući svoje osobne stavove želim mijenjati i tuđe... Mislim da je velika uloga primarnog odgoja u tome...jer mi smo "prva linija" odgoja za humano društvo u kojemu će svatko dijete moći imati bolju budućnost...

NASTAVAK U SLJEDEĆEM BROJU...

MALI VOLONTERI U OSNOVNOJ ŠKOLI “SLATINE”

Autorica: Nataša Trebotić
prof. pedagogije i hrv. jez. i knjiž.
@KreativnaPedagoginja

MALI VOLONTERI U OSNOVNOJ ŠKOLI „SLATINE“ NA POLUOTOKU ČIOVU

Radeći u odgojno-obrazovnom sustavu povremeno se dogodi da uđemo u kolotečinu i da svoj posao samo odrađujemo. No, biti učitelj, pedagog, stručni suradnik bio je i ostao - poziv. **Mi smo naime pozvani učiti, ali i odgajati djecu i mlade.** Ključan dio školskog odgoja je u nižim razredima osnovne škole te evo mi na našem poluotoku Čiovu imamo priliku posvetiti se svakom djetetu i potaknuti u njima ono najbolje. No, bez suradnje, entuzijazma i ljubavi nema napretka. Mogu reći da su to ključni razlozi zbog kojih sam upisala studij pedagogije i radi kojih radim posao stručnog suradnika. **Stoga vam danas želim ispričati priču o tome kako sam ja postala pokretač volonterske priče u našoj školi.** Naime, još 2017. učenicima 8. razreda naše škole došla je ideja da bi organizirali humanitarnu utrku za Marijine obroke. Ideju su podijelili sa svojom vjeroučiteljicom, danas pokojnom Slavenkom Barada.

U uskoj suradnji s dragom i požrtvovnom kolegicom te uz potporu ravnateljice, roditelja i lokalne zajednice realizirana je humanitarna utrka *Pjat pun jubavi i zdravja* kojom smo prikupili preko 5000 kn za Marijine obroke. Program je bio uistinu bogat i vrlo pomno organiziran pod budnim vodstvom naše pokojne Slavenke. Isto se nastavilo i 2018. i 2019. Zbog pandemije i nekih izmijenjenih okolnosti na tri godine je obustavljen ovakav tip volonterskog djelovanja, ali tih godina se prikupljalo i izrađivalo za Caritas i sl.

Zatim, 2023. po povratku s porodiljnog dopusta, ja ponovno pokrećem humanitarnu akciju, ovaj put za djecu u bolnici.

Naime, na pedijatriji KBC Split često se na dulje vrijeme liječe djeca koja tijekom boravka pohađaju školu u bolnici. Ove godine prikupljali smo za njih školski pribor, ali i izrađivali prigodne edukativne materijale. Iduće godine nastavljamo s oslikavanjem namještaja za djecu. Sa sadašnjom vjeroučiteljicom Irenom Cuculić održat će se

i posjet staračkom domu u Slatinama, što smo također godinama radili. Na taj način razvijamo empatiju i duh solidarnosti kod djece i mladih te potičemo poseban pijetet prema ranjivim skupinama.

Možemo zaključiti da od 17 ciljeva održivog razvoja volonterskim djelovanjem potičemo ostvarenje njih čak 5, a to su: zdravlje i blagostanje, smanjenje nejednakosti, mir, pravda i snažne institucije, kvalitetno obrazovanje te partnerstvom do cilja.

Tekst završavam s pozivom da pogledate video uradak te zaplovite brodom volontiranja.

Humanost širi horizonte i odgaja ono najljepše u nama, a to je osjetljivost za druge i njihove potrebe što je prijeko potrebno u ovo doba usmjerenosti na sebe, ovisnosti o elektroničkim medijima i sve već pojave nasilja među mladima.

Stoga ponosno predstavljamo film Hrvatska volontira 2023. - Mali doprinos za veliki utjecaj! u kojem je predstavljen i naš projekt Slatine za školu u bolnici (od 4. minute smo mi)

Presretni smo što smo doprinijeli ovoj nacionalnoj kampanji i želimo i dalje poticati volontiranje!

Dobrota u davanju stvara ljubav.

KLIKNI ZA "HRVATSKA VOLONTIRA 2023. - MALI DOPRINOS ZA VELIKI UTJECAJ"

HRVATSKA
17. — 20.5.2023. **VOLONTIRA**

MALI DOPRINOS ZA VELIKI UTJECAJ!

DOBRO JE ŠTO STE TU!

Partneri:
 Hrvatska
 Ministarstvo
 Obrazovanja, Znanosti
 i Športa
 Ministarstvo
 Zdravlja
 Ministarstvo
 Socijalne Politike,
 Obitelji i
 Ravnopravnosti
 Spolova
 Ministarstvo
 Regionalnog
 Razvoja i
 Infrastrukture

Partneri:
 HMB
 Hrvatski
 Mladinski
 Savez
 Hrvatske

Partneri:
 HMB
 Hrvatski
 Mladinski
 Savez
 Hrvatske

Partneri:
 HMB
 Hrvatski
 Mladinski
 Savez
 Hrvatske

*“Mrijeti ti ćeš
kad počneš sam
u ideale svoje
sumnjati!”*

Silvije Strahimir Kranjčević

AUDIO PROBLEMSKA PRIČA ZA DJECU

Autorica: Tea Resanović
mag. paed.
@tea_edulist

foto: privatna arhiva

Problemska priča olakšava djeci proradu određenih situacija, događaja, osjećaja i promišljanje o mogućim rješenjima situacija.

Tema priče: **priprema za boravak djeteta u bolnici ili susret s nepoznatim situacijama kod doktora**

Preporuka je priču slušati, bez potrebe da se gleda ekran.

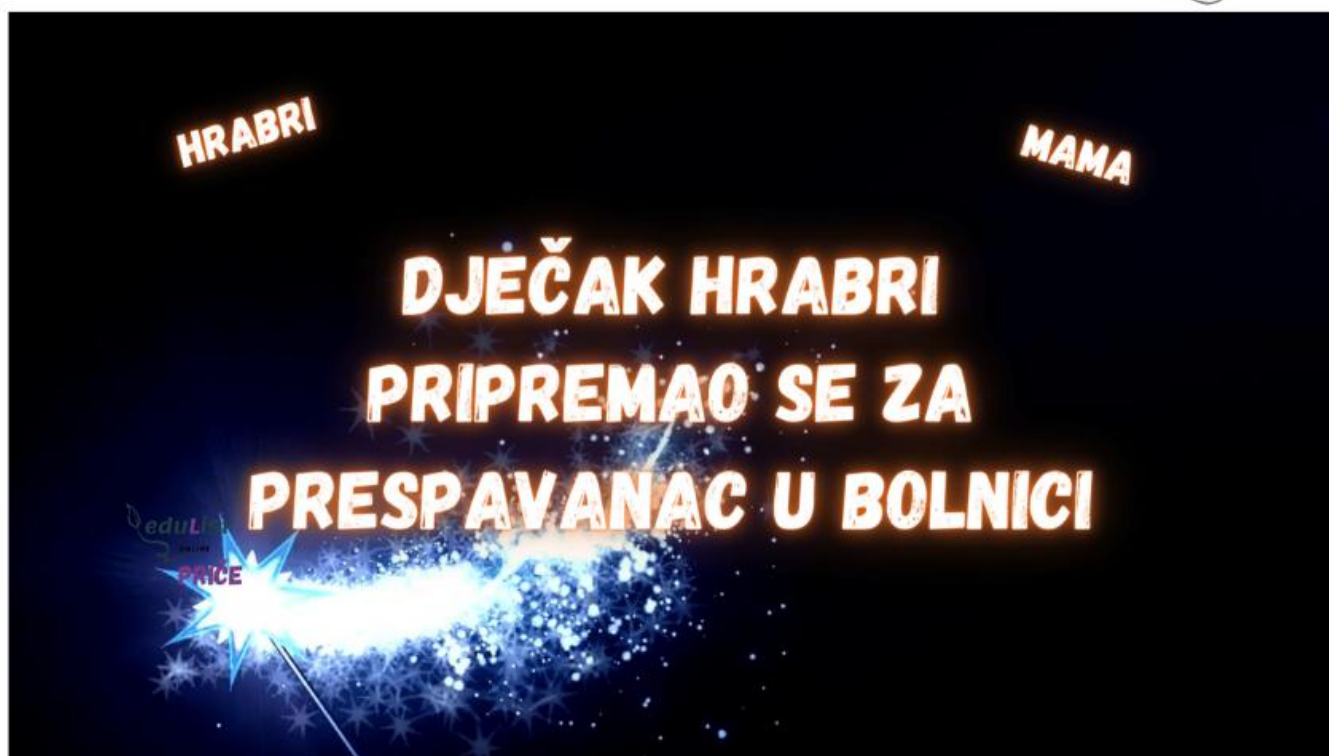
Priča se može puštati kao priča za laku noć, za opuštanje ili kao priča kada želimo s

djetetom razgovarati o određenim situacijama ili ga/ju potaknuti na dodatno promišljanje, prilikom čega priča može služiti kao vanjski faktor potpore odraslima da započnu razgovor ili da dodatno prorade s djetetom temu.

Priča je posvećena maminom Leu.

Audio intro i dizajn: Canva
Tekst i glas: Tea Resanović

KLIKNI ZA SLUŠANJE AUDIO PRIČE

EDULIST I
DV DJEČJA IGRA

u suradnji predstavljaju za djelatnike vrtića i zainteresirane:

DV DJEČJA IGRA

STRUČNI SKUP UŽIVO U DV DJEČJA IGRA

Kuzminečka 16/18, Vrbanj III, Zagreb

Tema:

Dijete rane dobi i odgojno-obrazovni proces –
razumijevanje dokumentiranjem i [samo]refleksijom

20.10.2023. OD 09-16 H

Prijave do 13.10.2023.

U KOTIZACIJU UKLJUČENO:

*POTVRDA O SUDJELOVANJU

*RADNI MATERIJALI

*MINI ZAKUSKA

EDUKACIJE ▾

EDUBLOG ▾

EDUMAGAZIN ▾

MAGNETI

ABOUT ▾

PRIJAVA

EDUMAGAZIN

Home - eduMagazin

VIŠE O AUTORIMA

Znanstveno-stručna konferencija
Pred mojim očima rasteš

25. i 26.01.2024.

UŽIVO

Hotel Antunović,
Zagrebačka avenija 100 A, Zagreb

